

Wymagania edukacyjne dla klasy 1 po szkole podstawowej

I Kim naprawdę jestem?

Uczeń:

- po lekcji określa korelację religii z innymi przedmiotami szkolnymi;
- swoimi słowami określa zasadność lekcji religii w szkole;
- rozumie znaczenie pokoju w świecie;
- wyjaśnia znaczenie pojęć: „naród”, „państwo”, „ojczyzna”, „nacjonalizm”, „wojna obronna”, „wojna niesprawiedliwa”;
- dostrzega związek między wiernością Bogu a patriotyzmem;
- potrafi odróżnić patriotyzm od nacjonalizmu połączonego z nienawiścią do innych narodów.
- wyjaśnia, czym jest sens życia człowieka i gdzie go szukać;
- swoimi słowami opowiada historię Hioba i Nicka Vujicica;
- potrafi się posługiwać Biblią – wyszukuje odpowiednie fragmenty;
- po lekcji wyjaśnia, czym jest lectio divina;
- po lekcji zna podział Pisma Świętego;
- po lekcji rozumie koncepcję dwóch autorów Pisma Świętego;
- swoimi słowami określa, czym jest natchnienie biblijne;
- swoimi słowami opowiada, po co została napisana Biblia;
- po lekcji szuka tekstów biblijnych w internecie;
- podaje argumenty na rzecz samopoznania;
- tłumaczy trudności związane z samopoznaniem;
- definiuje pojęcia „temperament” i „charakter”;
- charakteryzuje typy temperamentu według Hipokratesa;
- potrafi wytłumaczyć, na czym polega proces pracy nad sobą z perspektywy osoby wierzącej.
- wyjaśnia różnicę pomiędzy pojęciami: „samotność” a „osamotnienie”;
- potrafi wykazać wartość pewnej dozy samotności w życiu człowieka;
- uzasadnia prawdziwość stwierdzenia, że „człowiek jest istotą społeczną”.
- na podstawie fragmentów Nowego Testamentu wyjaśnia, co to znaczy być chrześcijaninem;

- na podstawie lektury Listu do Diogneta podaje charakterystykę chrześcijanina;

II Jestem Bożym stworzeniem

Uczeń:

na podstawie swojej wiedzy wymienia i streszcza starożytne teksty o powstaniu świata;

- samodzielnie wskazuje różnice w mitologicznych i biblijnych opowieściach o stworzeniu świata;
- na podstawie informacji zdobytych na lekcji wskazuje na różnice w naukowym oraz religijnym podejściu do zagadnienia pochodzenia świata i człowieka;
- po lekcji wyjaśnia teologiczne przesłanie opowieści o stworzeniu świata z Księgi Rodzaju;
- swoimi słowami przedstawia naukę o stworzeniu świata zawartą w Katechizmie Kościoła Katolickiego.
- odróżnia piękno od kiczu;
- po lekcji rozpoznaje wartość piękna;
- po analizie tekstu z podręcznika rozumie zagrożenie, jakie niesie ze sobą pornografia.
- wymienia argumenty św. Tomasza z Akwinu za istnieniem Boga;
- po lekcji określa powody, dla których należy się troszczyć o świat stworzony;
- po lekcji określa współczesne nauczanie Kościoła na temat ekologii;
- wyjaśnia brak konfliktu między naukami przyrodniczymi a teologią.
- po lekcji wyjaśnia, co znaczy określenie „na obraz Boży”;
- na podstawie fragmentów biblijnych wyjaśnia symbolikę opisu stworzenia człowieka;
- dostrzega związki między teorią Wielkiego Wybuchu a biblijnym opisem stworzenia świata;
- rozpoznaje różnicę między kreacjonizmem a ewolucjonizmem;
- definiuje pojęcia „cnoty kardynalne” i „cnoty teologalne”;
- charakteryzuje poszczególne cnoty kardynalne i teologalne;

definiuje wadę jako przeciwieństwo cnoty.

III Jestem odkupiony przez Chrystusa

Uczeń:

- na podstawie fragmentu biblijnego wyjaśnia, na czym polegał grzech pierworodny;
- definiuje pojęcie „zarzewie grzechu”;

- poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego;
 - opisuje grzech jako nieposłuszeństwo wobec Boga
- wyjaśnia pogląd, że królestwo Boże nie może zostać urzeczywistnione bez Kościoła;
- interpretuje ogólne wskazania zawarte w deklaracji Dominus Iesus.
- po lekcji wyjaśnia, czym jest Modlitwa Jezusowa;
- na podstawie analizy wypowiedzi wybranych świętych wyjaśnia, czym jest modlitwa w rozumieniu chrześcijańskim;
- na podstawie nauczania Kościoła wskazuje i uzasadnia konieczność modlitwy w życiu chrześcijanina;
- analizując wybrane teksty Pisma Świętego, formułuje zasady modlitwy.
- po lekcji określa drogę własnego rozwoju wiary;
- wymienia cztery prawa życia duchowego;

IV Komu wierzę?

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcia „wiera” i „religia”;
- wskazuje nielogiczność stwierdzenia: „jestem wierzący, ale niepraktykujący”.
- wyjaśnia, co to jest judaizm;
- w oparciu o teksty z podręcznika wymienia podstawy judaizmu;
- wskazuje więzi łączące chrześcijaństwo z judaizmem;
- po lekcji wie, kim były: św. Teresa Benedykta od Krzyża
- po lekcji podaje podobieństwa między islamem a chrześcijaństwem;
- po lekcji wskazuje na mapie politycznej świata państwa muzułmańskie
- wyjaśnia, na czym polega droga środka w buddyzmie;
- rozumie pojęcie „budda” i tłumaczy różne sposoby jego użycia;
- streszcza drogę Siddharthy – Buddy do oświecenia;
- wymienia państwa z największą liczbą buddystów;
- definiuje pojęcia: „karma”, „sansara”, „nirwana”;
- omawia różnice między chrześcijaństwem a buddyzmem;

- podaje definicje pojęć „ekumenizmu” oraz „dialog międzyreligijny”;
- zna modlitwę arcykapłańską o jedność chrześcijan;

V Wierzę Bogu

Uczeń:

- na podstawie wiedzy osobistej podaje treść Składu apostołskiego
- po lekcji podaje formuły wyznania wiary i wyjaśnia genezę ich powstania;
- omawia treść modlitwy Szema Israel (Pwt 6, 4-7);
- definiuje pojęcia: „mamona”, „bałwochwalstwo”, „politeizm”, „monoteizm”, „transcendencja”;
- omawia współczesne formy bałwochwalstwa.
- podaje treść dogmatu o Trójcy Świętej;
- swoimi słowami omawia biblijne teksty odnoszące się do Trójcy Świętej;
- podaje formuły modlitewne, poprzez które może oddawać cześć Bogu w Trójcy Jedynemu;
- po lekcji rozpoznaje i opisuje obraz Andrieja Rublowa Trójca Święta;
- wyjaśnia podstawowe pojęcia dotyczące Trójcy Świętej: „osoba”, „natura”, „substancja”, „hipostaza”.
- omawia dowody wskazujące na bóstwo Jezusa;
- wymienia i wyjaśnia herezje zaprzeczające bóstwu Jezusa;
- wyjaśnia podwójną naturę osoby Jezusa Chrystusa
- na podstawie fragmentów biblijnych podaje argumenty świadczące o człowieczeństwie Jezusa;
- swoimi słowami wyjaśnia, że Jezus był prawdziwym człowiekiem;
- po lekcji określa herezje chrystologiczne;
- definiuje pojęcie „unia hipostatyczna”.
- podaje fakty z życia Jezusa;
- po lekcji określa ramy czasowe życia Jezusa;
- wskazuje na mapie miejsca związane z ziemskim życiem Jezusa.
- po lekcji uzasadnia ofiarę Jezusa na krzyżu;
- na podstawie posiadanej wiedzy przedstawia opisy męki oraz śmierci Jezusa zamieszczone w Ewangeliach;

- wyjaśnia, kim jest Duch Święty;
- wymienia i wyjaśnia symbole Ducha Świętego;
- podaje przykłady działania Ducha Świętego opisane w Biblii.

VI W co wierzę?

Uczeń:

- definiuje pojęcie „anioł”;
- wymienia zadania aniołów opisane w Starym i Nowym Testamencie;
- określa cechy, jakimi można scharakteryzować anioły;
- rozróżnia hierarchiczną strukturę aniołów;
- wyjaśnia znaczenie imion archaniołów: Michał, Gabriel i Rafał;
- wskazuje na rolę aniołów w życiu człowieka wierzącego;
- na podstawie fragmentów Katechizmu Kościoła Katolickiego definiuje pojęcia: „sąd szczegółowy”, „niebo”, „czyściec”, „piekło”, „paruzja”, „zmartwychwstanie sprawiedliwych i niesprawiedliwych”, „sąd ostateczny”;
- po analizie tekstu interpretuje biblijne opisy sądu ostatecznego;
- wykorzystując treści z podręcznika, podaje życiorys św. Faustyny;
- swoimi słowami charakteryzuje najważniejsze przesłanie orędzia o Bożym Miłosierdziu.
- wyjaśnia pojęcie „nieśmiertelność duszy”;
- omawia rzeczy ostateczne człowieka;
- tłumaczy niezgodność wiary w reinkarnację z nauką Kościoła;
- definiuje pojęcia: „nefesz”, „psyche”, „eschatologia”, „paruzja”.
- po lekcji określa, kiedy człowiek traci łaskę uświęcającą;
- wyjaśnia prawa rządzące łaską uczynkową, uzasadnia, dlaczego człowiek potrzebuje łaski uczynkowej, zna dary wiążące się z łaską uczynkową;
- z pamięci nazywa błędne sposoby rozumienia łaski;
- poprawnie interpretuje biblijną koncepcję końca świata;
- rozumie pojęcia: „Armagedon”, „apokalipsa”.
- swoimi słowami definiuje pojęcie „Kościół”;
- na podstawie fragmentów biblijnych wyjaśnia określenie: Jezus – Głowa Kościoła;

- rozpoznaje Kościół jako wspólnotę Boga i ludzi;
- po lekcji wyjaśnia, co oznacza, że Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski;
- po lekcji wymienia i interpretuje przykazania kościelne;
- po lekcji porównuje zakres wolności religijnej chrześcijan w Europie oraz w krajach prześladowanych;
- wymienia świętych i błogosławionych męczenników;
- lokalizuje na mapie świata regiony prześladowań;
- wyjaśnia znaczenie chrześcijaństwa, ze szczególnym uwzględnieniem chrztu Mieszka I, w historii narodu i kultury polskiej;
- wymienia najważniejsze wydarzenia związane z początkiem Kościoła w Polsce;
- poszerza zakres rozumienia pojęcia „kultura”;
- wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Wojciecha – patrona Polski;
- dostrzega w działalności św. Wojciecha i jego męczeńskiej śmierci urzeczywistnienie Chrystusowego nauczania;
- uzasadnia twierdzenie, że naród istnieje przede wszystkim dzięki kulturze.
- swoimi słowami charakteryzuje epokę średniowiecza;
- uzasadnia tezę, że Kościół w średniowieczu przyczynił się do rozwoju cywilizacji.
- opowiada o ważniejszych wydarzeniach z życia św. Tomasza z Akwinu;
- uzasadnia stwierdzenie, że Akwinata jest przykładem człowieka łączącego wiarę z rozumem;
- omawia swoimi słowami dowolny z pięciu dowodów na istnienie Boga;
- na podstawie cytatów charakteryzuje św. Tomasza z Akwinu;
- podaje różnicę między świętym a błogosławionym;
- po lekcji wyjaśnia, czym jest świętych obcowanie;
- wymienia błogosławieństwa;

VII Oto Ja jestem z wami...

Uczeń:

- po lekcji wyjaśnia, co to jest rok liturgiczny;
- wymienia poszczególne okresy roku liturgicznego;

- na podstawie wiadomości z podręcznika rozróżnia pojęcia: „uroczystość”, „święto”, „wspomnienie”;
- po lekcji rozumie, że rok liturgiczny oparty jest na wydarzeniach z życia Pana Jezusa;
- swoimi słowami wyjaśnia pojęcie „Adwent”;
- po lekcji dokonuje podziału czasu Adwentu na dwie części i podaje ich charakterystykę;
- na podstawie wiadomości z podręcznika rozumie treść antyfon i prefacji;
- po lekcji rozumie, że Adwent jest również oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa na końcu czasów;
- po lekcji zna religijny wymiar świąt;
- na podstawie Mt 6, 1-8.16-18 wymienia praktyki ascetyczne i podaje przykłady zastosowania ich we współczesnym świecie;
- dostrzega związek między średniowieczną ascezą a współczesnymi praktykami wielkopostnymi;
- wyjaśnia znaczenie słowa „rekolekcje”; • określa wydarzenia z życia Kościoła powszechnego i lokalnego związane z Wielkim Postem;
- po lekturze Pisma Świętego rozumie znaczenie słów Jezusa o ponownym narodzeniu z wody i Ducha; • dostrzega w faryzeuszu Nikodemie przemianę po spotkaniu z Jezusem;
- tłumaczy sens przeżywania rekolekcji wielkopostnych w środowisku, którego jest się częścią;
- rozpoznaje trudności związane z dawaniem świadectwa wiary w środowisku szkolnym.
- swoimi słowami wyjaśnia słowo „chrystofania”;
- po lekcji określa, czym jest Triduum Paschalne;
- omawia poszczególne dni Triduum Paschalnego;
- swoimi słowami wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina;
- na podstawie analizowanych tekstów wymienia zasadnicze atrybuty Ducha Świętego.

Formy sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów

Przedmiotem oceniania są wiadomości, umiejętności oraz postawy ucznia na lekcjach religii, a zwłaszcza:

- prace pisemne sprawdzające opanowanie wiadomości i umiejętności (prace klasowe, kartkówki, itp.)
- odpowiedzi ustne
- prace pisemne domowe

- praca ucznia na lekcji (udział w dyskusji, aktywność itp.)
- praca w grupach
- wykonywanie zadań domowych
- wykonywanie dodatkowych zadań samodzielnie przez ucznia
- osiągnięcia w konkursach, olimpiadach.

Kryteria oceniania

Wymagania na kolejne (wyższe) stopnie zawierają w sobie wymagania przypisane stopniom niższym:
Na ocenę celującą uczeń powinien:

- Posiadać wiedzę wykraczającą poza przewidzianą w podstawie programowej
- Wykazywać szczególne zainteresowanie przedmiotem oraz znajomością literatury popularnonaukowej dotyczą treści omawianych na lekcjach
- Uczestniczyć i osiągać sukcesy w konkursach i olimpiadach właściwych dla przedmiotu
- Podejmować się wykonywania zadań dodatkowych (indywidualnie lub zespołowo), znacznie wykraczających poza podstawę programową

Na ocenę bardzo dobrą uczeń powinien:

- Opanować pełny zakres wiadomości określony podstawą programową
- Wykazywać zainteresowanie przedmiotem oraz literaturą popularnonaukową dotyczącą omawianych treści
- Orientować się w bieżących wydarzeniach kościelno-religijnych zachodzących zarówno w kraju jak i za granicą
- W sposób twórczy rozwiązywać zadania problemowe
- Sprawnie posługiwać się zdobytymi umiejętnościami
- Umieć samodzielnie wyszukiwać aktualnych informacji w różnych źródłach oraz je selekcjonować
- W przygotowaniu się do dyskusji korzystać z różnych źródeł informacji tj. tekstów, map, tabel, fotografii, filmów, itp.
- Stosować technologie informacyjno-komunikacyjne
- Aktywnie uczestniczyć w zajęciach

Na ocenę dobrą uczeń powinien:

- Rozumieć treści omawiane na lekcjach, potrafi wyjaśnić je innym
- Uogólniać i formułować wnioski

- Charakteryzować zagadnienia i procesy zgodne z tematyką zajęć
- Samodzielnie rozwiązywać zadania przewidziane programem
- Wykazywać zainteresowanie omawianą na lekcjach problematyką
- Aktywnie uczestniczyć w lekcji

Na ocenę dostateczną uczeń powinien:

- Rozumieć polecenia i instrukcje
- Zapamiętać podstawowe wiadomości dla danego działu tematycznego
- Samodzielnie i poprawnie wykonywać proste ćwiczenia i zadania
- Aktywnie uczestniczyć w pracach i zadaniach zespołowych
- Prowadzić estetycznie zeszyt

Na ocenę dopuszczającą uczeń powinien:

- Z pomocą nauczyciela zrozumieć i wykonać polecenia
- Zapamiętać wiadomości konieczne do elementarnej orientacji w treściach danego działu tematycznego i z pomocą nauczyciela umieć je odtworzyć
- Poprawnie z pomocą nauczyciela rozpoznawać, nazywać, klasyfikować poznane pojęcia, zjawiska, procesy, dokumenty
- Wykonywać samodzielnie lub z pomocą nauczyciela proste ćwiczenia i zadania
- Współpracować w zespole w trakcie wykonywania zadań
- Prowadzić zeszyt
- Uczestniczyć w zajęciach

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń który:

- Nie opanował wiedzy i umiejętności określonych podstawą programową
- Nie radzi sobie z najprostszymi zadaniami praktycznymi i teoretycznymi nawet przy pomocy nauczyciela
- Nie wykazuje żadnej aktywności ukierunkowanej na uzupełnienie braków 5. Ustalanie ocen śródrocznych i końcowych

Ocena śródroczna i końcowa nie jest średnią arytmetyczną ocen bieżących

- Przy ustalaniu oceny rocznej brane są pod uwagę oceny z I i II semestru

- Uczeń w klasie programowo wyższej nie może otrzymać oceny pozytywnej, jeśli w klasie programowo niższej nie otrzymał oceny pozytywnej